

2008 m. balandžio 24 d. Teisingumo Teismo (ketvirtoji kolegija) sprendimas byloje (Verwaltungsgericht Köln (Vokietija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Arcor AG & Co. KG prieš Vokietijos Federacinę Respubliką

(Byla C-55/06) ⁽¹⁾

(Telekomunikacijos — Reglamentas (EB) Nr. 2887/2000 — Prieiga prie vietinės linijos — Tarifų orientavimo į sąnaudas principas — Sąnaudos — Palūkanos už investuotą kapitalą — Ilgalaikio turto nusidėvėjimas — Vietinės telekomunikacijų infrastruktūros vertinimas — Einamosios ir buvusios sąnaudos — Apskaičiavimo bazė — Faktinės sąnaudos — Jau patirtos ir numatomos sąnaudos — Sąnaudų pagrindimas — „Iš apačios į viršų“ ir „iš viršaus į apačią“ analitiniai modeliai — Išsamūs nacionalinės teisės aktai — Nacionalinių reguliavimo institucijų diskrecija — Teismo kontrolė — Valstybių narių procedūrinė autonomija — Ekvivalentiškumo ir veiksmingumo principai — Naudos gavėjų atliktas sprendimų leisti taikyti notifikuojaoto operatoriaus tarifus užginčijimas teisme — Įrodinėjimo našta — Priežiūros procedūra ir teismo procesas)

(2008/C 142/03)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Verwaltungsgericht Köln (Vokietija)

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Arcor AG & Co. KG

Atsakovė: Bundesrepublik Deutschland

Dalyvaujant: Deutsche Telekom AG

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Verwaltungsgericht Köln — 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 2887/2000 dėl atsietos prieigos prie vietinės linijos (OL L 336, 2000 12 30, p. 4) 1 straipsnio 4 dalies, 3 straipsnio 3 dalies ir 4 straipsnio išaiškinimas

Rezoliucinė dalis

1. Palūkanos už investuotą kapitalą ir vietinei linijai įrengti naudojamo ilgalaikio turto nusidėvėjimas yra sąnaudos, į kurias reikia atsižvelgti vadovaujantis Reglamento Nr. 2887/2000 3 straipsnio 3 dalyje numatyta atsietos prieigos prie vietinės linijos tarifų orientavimo į sąnaudas principu.

2. Siekdamos nustatyti notifikuojaoto operatoriaus sąnaudų apskaičiavimo bazę taikant Reglamento Nr. 2887/2000 3 straipsnio 3 dalyje numatytą atsietos prieigos prie vietinės linijos tarifų orientavimo į sąnaudas principą, nacionalinės reguliavimo institucijos privalo įtraukti į apskaitą faktines sąnaudas, t. y. notifikuojaoto operatoriaus jau patirtas ir tinklo ar tam tikrų jo elementų pakeitimo išlaidų įvertinimu pagrįstas numatomas sąnaudas.

3. Pagal Reglamento Nr. 2887/2000 4 straipsnio 2 dalies b punktą nacionalinė reguliavimo institucija gali reikalauti, kad notifikuojamasis operatorius pateiktų jai atitinkamą informaciją dokumentais, pagrindžiančiais sąnaudas, kurias įtraukė į apskaitą taikydamos atsietos prieigos prie vietinės linijos tarifų orientavimo į sąnaudas principą. Kadangi Bendrijos teisėje nėra nuostatos dėl pateiktinų apskaitos dokumentų, įvertinti, ar pateikti dokumentai yra tinkamiausi sąnaudų apskaitai, atsižvelgdamos į taikytiną teisę turi tik nacionalinės reguliavimo institucijos.

4. Bendrijos teisė nepanaikina galimybių, kad taikant atsietos prieigos prie vietinės linijos tarifų orientavimo į sąnaudas principą, nesant išsamų ir suprantamų dokumentų, nacionalinės reguliavimo institucijos apskaičiuoja sąnaudas remdamosi „iš apačios į viršų“ arba „iš viršaus į apačią“ analitiniu sąnaudų apskaitos modeliu.

5. Valstybėms narėms Reglamento Nr. 2887/2000 1 straipsnio 4 dalyje numatyta galimybė priimti išsamias nacionalinės teisės priemones negali padaryti šio reglamento 3 straipsnio 3 dalyje nustatyto atsietos prieigos prie vietinės linijos tarifų orientavimo į sąnaudas principo netaikytinu.

6. Iš Reglamento Nr. 2887/2000 4 straipsnio 1 ir 2 dalių išplaukia, kad nagrinėdamos notifikuojamųjų operatorių teikiamos atsietos prieigos prie vietinės linijos tarifus šio reglamento 3 straipsnio 3 dalyje nustatyto tarifų nustatymo principo atžvilgiu nacionalinės reguliavimo institucijos turi didelę diskreciją, kuri apima įvairių šių tarifų aspektų vertinimą ir netgi kainų, taigi ir siūlomų tarifų, pakeitimą. Ši didelė diskrecija apima ir notifikuojamųjų operatorių patirtas sąnaudas, kaip antai palūkanas už investuotą kapitalą ir ilgalaikio turto nusidėvėjimą, pastarųjų apskaičiavimo bazę bei šių sąnaudų pagrindimo apskaitos modelius.

7. Pagal turimą procedūrinę autonomiją tik valstybės narės, laikydamosi teisminės apsaugos ekvivalentiškumo ir veiksmingumo principų, turi kompetenciją paskirti kompetentingus teismus, nustatyti bylą teiseną ir dėl to — nacionalinių reguliavimo institucijų sprendimų, susijusių su leidimu taikyti notifikuojamųjų operatorių tarifus už atsietą prieigą prie vietinės linijos, teisminės kontrolės tvarką. Tokiomis aplinkybėmis nacionalinis teismas privalo užtikrinti, kad iš Reglamento Nr. 2887/2000 išplaukiančių įpareigojimų dėl atsietos prieigos prie vietinės linijos pagal tvarką, atitinkančią šio reglamento 3 straipsnio 3 dalyje numatytą tarifų nustatymo principą, būtų iš tikrųjų laikomasi skaidriomis, sąžiningomis ir nediskriminuojančiomis sąlygomis.

8. Reglamento Nr. 2887/2000 4 straipsnio 1 dalis, skaitoma kartu su Direktyvos 90/387 5a straipsnio 3 dalimi, reikalauja, jog nacionaliniai teismai aiškintų ir taikytų naudojimąsi teise užginčyti sprendimą reglamentuojančias nacionalines procesines taisykles taip, kad nacionalinės reguliavimo institucijos sprendimą dėl leidimo taikyti atsietos prieigos prie vietinės linijos tarifus teisme gali užginčyti ne tik įmonės, kurios yra tokio sprendimo adresatės, bet ir naudos gavėjai minėto reglamento prasme, kurių teisėms šis sprendimas potencialiai galėtų turėti įtakos.
9. Reglamentas Nr. 2887/2000 turi būti aiškinamas taip, kad vykstant atsietos prieigos prie vietinės linijos tarifų nustatymo priežiūrai, kurią nacionalinė reguliavimo institucija atlieka pagal šio reglamento 4 straipsnį, procedūrai, įrodymus, jog šie tarifai atitinka tarifų orientavimo į sąnaudų principą, turi pateikti notifikuotasis operatorius. Kita vertus, valstybės narės turi paskirstyti įrodinėjimo naštas tarp sprendimą leisti taikyti notifikuotojo operatoriaus tarifus priėmusios nacionalinės reguliavimo institucijos ir šį sprendimą ginčijančio naudotojo. Be to, vadovaudamasi savo procesinėmis normomis ir laikydamosi teisminės apsaugos veiksmingumo bei ekvivalentiškumo Bendrijos teisės principų, valstybės narės turi nustatyti šios įrodinėjimo naštos paskirstymo taisykles tuo atveju, kai teisme užginčijamas nacionalinės reguliavimo institucijos sprendimas leisti taikyti notifikuotojo operatoriaus tarifus už atsietą prieigą prie jo vietinės linijos.

(¹) OL C 96, 2006 4 22.

2008 m. balandžio 17 d. Teisingumo Teismo (antroji kolegija) sprendimas byloje (Rechtbank van koophandel Hasselt (Belgija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Confederatie van immobiliën-beroepen België, Beroepsinstituut van vastgoedmakelaars prieš Willem Van Leuken

(Byla C-197/06) (¹)

(Diplomų pripažinimas — Direktyva 89/48/EEB — Nekilnojamojo turto agentas)

(2008/C 142/04)

Proceso kalba: olandų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Rechtbank van koophandel Hasselt

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovai: Confederatie van immobiliën-beroepen België, Beroepsinstituut van vastgoedmakelaars

Atsakovas: Willem Van Leuken

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — *Rechtbank van koophandel Hasselt* — 1988 m. gruodžio 21 d. Tarybos direktyvos 89/48/EEB dėl bendrosios aukštojo mokslo diplomų, išduotų po bent trejų metų profesinio mokymo ir lavinimo, pripažinimo sistemos (OL L 19, p. 16) 3 ir 4 straipsnių išaiškinimas — Vienoje valstybėje narėje įsikūrusio ir kitoje valstybėje narėje tarpininkavimo veiklą vykdančio nekilnojamojo turto agento pareiga atitikti tokios profesinės veiklos vykdymo sąlygas, kurias, įgyvendinama direktyvą, nustato pastarosios valstybės teisės aktai — Reikalavimas net ir tuo atveju, kai šis agentas yra sudaręs bendradarbiavimo sutartį su šios valstybės pripažintu agentu

Rezoliucinė dalis

1988 m. gruodžio 21 d. Tarybos direktyvos 89/48/EEB dėl bendrosios aukštojo mokslo diplomų, išduotų po bent trejų metų profesinio mokymo ir lavinimo, pripažinimo sistemos, iš dalies pakeistos 2001 m. gegužės 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/19/EB, 3 ir 4 straipsniai draudžia valstybės narės teisės aktus, kurie kitoje valstybėje narėje įsikūrusio ir tokioje situacijoje kaip ir atsakovas esančio paslaugų teikėjo veiklos, nagrinėjamos pagrindinėje byloje, vykdymą savo teritorijoje susieja su leidimu, išduodamu išlaikius teisės kvalifikacinį egzaminą.

(¹) OL C 165, 2006 7 15.

2008 m. balandžio 15 d. Teisingumo Teismo (didžioji kolegija) sprendimas byloje (Labour Court (Airija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Impact prieš Minister for Agriculture and Food, Minister for Arts, Sport and Tourism, Minister for Communications, Marine and Natural Resources, Minister for Foreign Affairs, Minister for Justice, Equality and Law Reform, Minister for Transport

(Byla C-268/06) (¹)

(Direktyva 1999/70/EB — Bendrojo susitarimo dėl terminuoto darbo 4 ir 5 punktai — Terminuotas darbas viešajame sektoriuje — Darbo sąlygos — Darbo užmokestis ir pensija — Terminuotų darbo sutarčių pratęsimas laikotarpiui iki aštuonerių metų — Proceso autonomija — Tiesioginis veikimas)

(2008/C 142/05)

Proceso kalba: anglų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Labour Court